

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Indøvelse i Christendom

Citation: Kierkegaard, Søren: "Indøvelse i Christendom", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. I.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ic-txt-shoot-id28576402-5e6f-4a9d-a18c-ff285a0d990d.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Paakaldelse

Vel er det atten Aarhundreder siden, at Jesus Christus vandrede her paa Jorden; men dette er jo ikke en Begivenhed lig andre Begivenheder, hvilke først, som forbigangne, gaae over i Historien, og saa, som længst forbigangne, gaae over i Glemsel. Nei, hans Nærværelse her paa Jorden bliver aldrig noget Forbigangent, altsaa heller ikke mere og mere forbigangen – hvis da ellers Troen findes paa Jorden; thi, hvis ikke, ja da er det i samme Øieblik længe siden han levede. Saa længe der derimod er en Troende, maa denne ogsaa, for at være blevet det, have været, og som Troende være lige saa samtidig med hans Nærværelse som hine Samtidige; denne Samtidighed er Troens Betingelse, og nærmere bestemt er den Troen. Herre Jesus Christus, at vi da ogsaa saaledes maatte blive samtidige med Dig, see Dig i Din sande Skikkelse og i Virkelighedens Omgivelse, som Du gik her paa Jorden, ikke den Skikkelse, i hvilken en tom og intetsigende, eller en tankeløs-sværmerisk, eller en historisk-snaksom Ihukommelse har vanskabt Dig, da den ikke er Fornedrelsens, hvori den Troende seer Dig, og umuligt kan være Herlighedens, hvori endnu Ingen har seet Dig. At vi maatte see Dig som hvad Du er og var og vil være indtil Din Gjenkomst i Herlighed, som Forargelsens Tegn og Troens Gjenstand, det ringe Menneske dog Slægtens Frelser og Forløser, der af Kjerlighed kom til Jorden for at søge de Fortabte, for at lide og døe, og dog bekymret – ak, for hvert Skridt Du gjorde paa Jorden, for hver Gang Du kaldte ad den Vildfarende, for hver Gang Du udtrakke Din Haand til at gjøre Tegn og Under, og for hver Gang Du uden at røre en Haand værgeløs leed Menneskenes Modstand – atter og atter maatte gjentage: salig Den som ikke forarges paa mig. At vi maatte see Dig saaledes, og at vi saa ikke maatte forarges paa Dig!